

Podarcis hispanica (Steindachner, 1870)

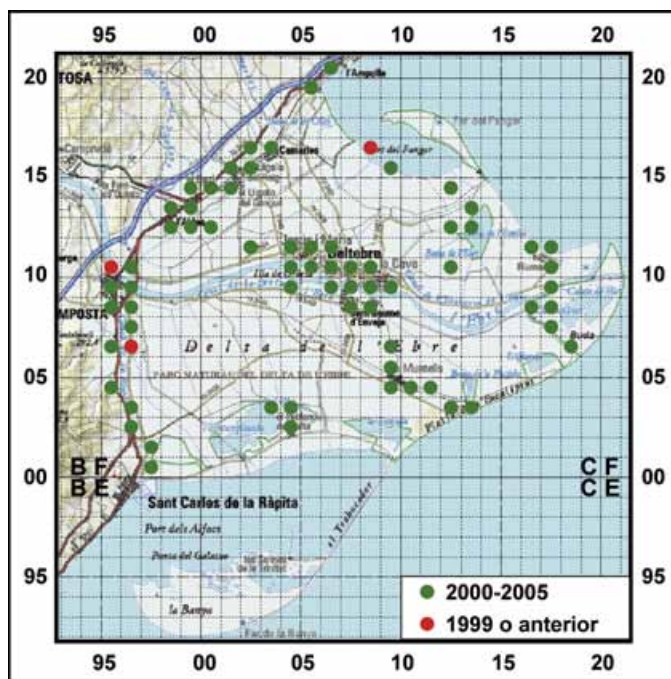
Cat. Sargantana ibèrica	Cas. Lagartija ibérica	Eus. Sugandila iberiarra	Gal. Lagartixa dos penedos
-------------------------	------------------------	--------------------------	----------------------------

Distribució

La distribució deltaica de la sargantana ibèrica és molt àmplia, però força discontinua. No obstant, en el límit continental mostra una distribució força contínua, des de Sant Carles de la Ràpita fins l'Ampolla. D'altra banda, penetra a l'interior del delta molt discontinuament i gairebé sempre associada a les àrees urbanitzades, com ara Jesús i Maria, la Cava, Riumar, Sant Jaume d'Enveja, els Muntells i Poblenou del Delta. No s'ha localitzat dins d'algunes àrees protegides, com la Punta del Fangar o la Punta de la Banya.

Descripció

Sargantana esvelta i de mida petita, que ocasionalment assoleix els 65 mm de longitud des del cap al cos. El cap i el cos són aplanats dorsiventralment. Les escates dorsals són petites, granulars i no estan imbricades. Presenta un collaret serrat força patent i les extremitats tenen una longitud mitjana. El disseny dorsal sol ser molt variable, amb una coloració bruna o grisenca; les regions dorsilaterals són més fosques que la regió vertebral, la qual presenta menys quantitat de taques negres. Mostra també 2 línies dorsilaterals clares i algunes vegades presenta una línia vertebral més o menys marcada. La regió ventral acostuma a ésser blanquinosa i llisa; alguns individus presenten una pigmentació en les línies ventrals externes i a la gola.

Mapa de distribució de la sargantana ibèrica (*Podarcis hispanica*)

Sargantana ibèrica adulta

Els juvenils són més foscos i presenten un reticulat molt contrastat. Els nounats mesuren 22-26 mm de longitud des del cap al cos.

Dimorfisme sexual

Els mascles són normalment més reticulats i robustos que les femelles; ocasionalment presenten la regió gular i el ventre de color salmó. Les femelles són més grans de tronc, tenen més fileres d'escates ventrals i un disseny de línies dorsals més marcat.

Biologia

La biologia de la sargantana ibèrica és força desconeguda al delta de l'Ebre. A partir d'altres estudis, hom coneix que a les regions més càlides pot estar activa durant tot l'any, amb un màxim d'activitat durant la primavera, moment en el que es reproduïx. Les còpules tenen lloc molt aviat, des de finals de febrer o març fins passat el mes d'abril. Les postes es dipositen entre abril i juliol. Algunes femelles poden realitzar segones postes. Consten de 2-5 ous i el temps d'incubació és d'uns 2 mesos. Els primers nounats poden ser molt primerencs, ja que la desclosa té lloc durant el mes de juny. La longevitat d'aquesta espècie és força curta, ja que no viuen més de 3 anys. La sargantana ibèrica és una espècie molt poc territorial i això permet que hagin densitats localment molt elevades, de fins a 500 individus per hectàrea. La sargantana ibèrica és bàsicament insectívora i entre les seves preses preferides destaquen els dípters, les aranyes, els heteròpters i petits coleòpters.

Hàbitat

Al delta de l'Ebre bàsicament habita zones humanitzades i de vegetació ruderal. També ha estat localitzada en arrossars, conreus de fruiters i bardisses, però sempre associada a algun tipus de construcció o zona pedregosa. Es tracta d'un altre exemple d'espècie afavorida per l'antropització del medi, ja que, al tenir una ecologia fissurícola, mostra una gran facilitat per ocupar construccions de tota mena, com ara cases o murs de pedra.